

Dodoška

Đorđe Balašević

Njenog brata znao sam tako
Iz cuvenja
Nisam puno mario za te Dodose
Vukla se ko kornjaca jedna jesen lenja
Spori dani davno prodose
Pretio je da ce on na put da mi stane
I da mu se sestre okanem
A mi smo samo setali i pomalo kisli
Dobro sam se nagled'o njenih koraka
Druge su mi devojke pobegle iz misli
Prhnule ko jato cvoraka
Tih je dana zvonilo u cast Malog Prinsa
I odvaznog Bilbo Baginsa
Na svim mojim crkvama satovi su stali
Kazaljke se, srecom, bas tada sklopise
Sto hiljada reci znam, al' jedna mi fali
Da nju kako treba opisem
I sram ga bilo, gospodo, ko pomisli lose
Al'ni nalik na druge dodose
Otad bas ne uzimam svaku sto se pruza
Srce se odupire pa se privikne
Al' zumbuli su zumbuli, a Ruza je Ruza
Pa da na kraj sveta iznikne
Ma da se redom postroje odavde do coska
Nijedna ko moja Dodoska
Ta, idi
Kao moja lepa Dodoska